

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

◆◆◆◆◆ TELÓ DE ANUNCIS ◆◆◆◆◆

ADVERTENCIA

Consérvinse aquestas cubertas, porque presentantlas quant se dirá, se obtindrán ab ellas regalos que s' anunciarán oportunament.

TRENCADURAS

Se curan aviat y radicalment ab lo Braguer mecánich regulador inventat per l' especialista Sr. Palau. Recomanat per tots los metjes eminents y premiat en la última Exposició de Barcelona. Té concedit Real privilegi. Carrer Ample, 12 y 14, al costat de la Iglesia de la Mercé.

Consultori ortopédich de 8 á 1 y de 3 á 8

PAPER DE FUMAR

PLANAS

== MARCA REGISTRADA ==

DEPÓSIT, UNIÓ, 2. — BARCELONA

LO TEATRO CATALÀ

SURT PUNTUALMENT CADA DISSAPTE, VENENTSE EN LOS PRINCIPALS KIOSKOS Y EN TEATROS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. una pesseta trimestre.
Fora. 1'50 » »

ULTRAMAR

Semestre. 7 pessetas.
Un any. 12 » »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 10 céntims.
Id. atrassat. 15 » »

Punts de subscripció:

Administració, Diputació, 125, 2.ª 3.ª
Relotjeria de Ximeno, Unió, 2, botiga.

PREUS D'ANUNCIS PER CADA INSERCIÓ

1.ª plana . . 10 anuncis en total, á 2 ptas. un
2.ª y 3.ª pla. 12 » » á 1 » »
4.ª plana. . 12 » » á 1'50 » »

PER UN TRIMESTRE Ó MÉS, HI HA REBAIXA

Administració especial pera anuncis:

Unió, 2, botiga

NOTA.—Hi ha bussó al carrer.

PAGO ADELANTAT

Cafés, Colmados y Ultramarinos

ANIS NEGrita

Superior á tots los coneguts, per sas qualitats dixestivas y esmerada fabricació

J. FORNÉS, GERMANS — DESPAIG, carrer de San PAU, 77

Medalla
de Oro

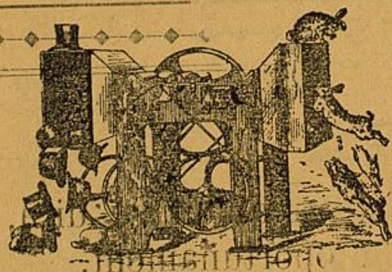
Farmacia del Dr. Pizá, Plassa del Pi, 6, Barcelona
ayuntamiento de España.

Lo remey mes innocent y que cura mes
prompte y radicalment la BLANHORRAGIA
y demés FLUJOS de las vias urinarias es
lo SANDALO PIZÁ.

= 13 ANYS DE ÉXIT =

Unich aprobat y recomanat per las Reals
Academias de Medicina de Barcelona y
de Mallorca, corporacions científicas y re-
nombrats práctichs que cada dia lo pros-
criuhen reconeixentli ventatjos sobre tots
los remeys semblants.—Frasco, 14 rals

LA ECONOMIA

SOMBREROS FINES DEL PAIS Y EXTRANJER

á 5, 6, 7, 8 y 9 pessetas

Classe primera extra, á 10 pessetas

No equivocar la casa

Per senyal, la máquina en lo sombrero de mostra

♦♦♦♦ LA ECONOMIA ♦♦♦♦

14, San Ramón, 14 ♦♦♦♦ BARCELONA

RAMON
SANA
— AGARRADA —

ANOJERAR — S. UNIO, T. — BARCELONA

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per' afeitar, tallar y rissar lo cabell,

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSURTIT DE PERRUCAS

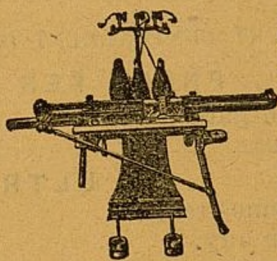
y tota classe de postissos per' artistas de teatro

Bo ers, 8, enressuelo

ATA

VICTORIA!

La máquina perfeccionada y la que propo-
ciona la millor manera de guanyarse la vida á casa.
Si fan mitjas, calcetins, camisetas, y demés gé-
neros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.
Pera tota classe de datos, dirijirse al operari constructor
N. AGUSTI MANYOSA
Archs, de Junqueras, 4, 1.er

CONCORDIA

Aparatos
pera pên-
drer dut-
tos.

SANTASUSANA

Máquinas
de teusir,
máquinas
de fer mit-
ja

3.
gito

—PREUS SENS COMPETENCIA—

Taller pera adobar tota classe de máquinas
Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BARCELONA

Colmados y Ultramarinos

ANIS NEGrita

tots los coneeguts per sas qualitats digestivas y esmerada fabricació

—DESPAI— GERMANS — Carrer de San Pau, 17

LO TEATRO CATALÁ

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Diputació
125, 2.º, 3.^a

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA. ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: **D. Joan Brú Sanclement**

ANUNCIS
Y RECLAMS
A PREUS BARATOS

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.^{oo} pesseta trimestre.
Fora. . . 1.⁵⁰ » »
Artistas extranjers, 25 pessetas l' any.

ULTRAMAR

{ Semestre. 7 pessetas
Un any. . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

ALS NOSTRES LECTORS

Per desavinensa entre lo propietari fundador de Lo TEATRO CATALÁ y son director D. Joan Brú Sanclement, desavinensa originada per motius de administració, lo Sr. Brú, junt ab los redactors senyors Moliné y Ximeno que soscriuhén, deixa desde avuy de formar part de la Redacció d' aquest setmanari, quedant sumament reconeguts al favor que lo públich havingut dispensant als seus escrits.

Al retirar-se de la Redacció de Lo TEATRO CATALÁ, declaran que declinan tota responsabilitat contreta ab motiu del convocat Certamen teatral, quinas composicions rebudas y plechs tancats ha sigut entregat tot al propietari del setmanari D. Joan Pere lló y Ortega.

La sucursal administrativa y lo bussó instalat en lo carrer de la Unió, n.º 2, ha deixat desde avuy de funcionar, y pera la liquidació dels anuncis publicats durant lo mes actual fins al n.º 63 inclusiu deurán enténdrers los Srs. anunciants ab D. J. Ximeno.

Barcelona 23 Janer 1892

J. BRU. J. XIMENO PLANAS. G. MOLINÉ.

Un aconteixement literari

Tal com déyam en lo número anterior, en lo gran saló d' actes del Centre Catalá vá acabarse de donar lectura lo dissapte día 16, de la darrera obra del Sr. Soler y Hubert *La divina tragedia*.

Los que hagin llegit nostre primer article ressenyant las dos sessions celebradas recordarán que diguérem no ser representable tot lo poema, y de aquesta part no propia de la escena parlarrem ara, fixantnos en los darrers actes, los quals anomena son ilustrat autor *La corona de Jesús*.

Son aquestos un poema complementari del que portem descrit y en ell apareix en tots sos cants com una figura llegendaria que á través de

las edats históricas se veu condemnat á presenciar las contínuas victorias de la doctrina cristiana, lo escultural personatge del traidor Judas.

Comensa la escena poch després de la mort de Jesús, y Judas se veu condemnat per lo fallo de cinch génis que representan la Historia, la Memoria, la Veritat y lo Remordiment, presidits per la estatua ó geni de la Justicia.

Aquesta alegoria resulta hermosa é imponent. La condemna es ben concisa en son dictat. La lluyta eterna del esperit del mal, vensut en extrem terme per las amorosas fructificacions de la paraula del Dèu home, forman lo cércol, lo clos tancat, ahont mentres món hi hagi déu girar eternament lo esperit de Judas consumit per la rabia y per la enveja, sempre animat per l' orgull de próximas victorias y sempre humillat y vensut quant se troba á punt de saborejar las dolcesas del tritomf.

Ab valentas estrofas canta luego lo poeta la presa y destrucció de Jerusalem per las tropas romanas, y la atlética sombra del malvat juheu es la figura dominant del poble vensut per son crim de deicidi. Mes tart, al descriurer las escenas de cruent carnatge del circo romá, presenta en delicat idili lo quadro d' un nen y un vell entregats á la fam dels lleons del Atlas, y així vá recordant una per una las glorias mes culminants dels combats en que surt vencedora la creu de Jesús.

Las creuadas, ab lo interessant personatge de Godofido lo capdill invicte, las persecucions de que los juheus van ser en tots païssos obgecte y las memorables escenas del combat de Lepant, son altres tants cants de aquest poema.

Parla lo poeta y considera com armas jugadas per Judas, del capdill Simón de Monfort, destructor de la nacionalitat llatina-pirenaica, dels horrors de la Inquisició y de las escenas dels hugonots, de trista recordansa.

La carnal troballa d' altre sér llegendari, de Sadoch lo juheu errant, ab Judas, interessa tam-

bé en alt grau per la conversa y opinions que abdos verteixen. Recordem igualment un pas del poema en que los personatges son lo cedro, lo xiprer, la canya, la violeta y altres moradors de las soletats boscanas, que per sa frescor y encís duhen á la memoria lo ressó de la armoniosa *Cansó dels aucells* del mateix Sr. Soler.

No será pas estrany que deixem de mencionar passos notables de aquesta obra, puig que no es sufficient una sola audició pera de tot ferse càrrech, donada sa molta varietat.

En lo cant final, lo poeta verteix opinió propia envers Jesús, sa doctrina y lo que constituheix sa corona de gloria. Com lo immortal Dante, ha trobat Soler á sa Betrin volguda, y conduhit de la má per son angélich guia, descriu lo cel de Jesús y acaba preguntant al Senyor del Univers: D'entre 'ls que vos adoran desde las catedrals cristianes en diversos rituals fills de consumats cismas, desde las mesquitas árabes y las pagodas indias, tots ab igual fé tributantvos homenatge, ¿quins serán los preferits?—Los mes virtuosos—respón Jesús.

Y finalisa l'obra.

Satisfets y ab desitj de que lo llibre en conjunt sia donat aviat á la estampa, quedárem tots los que convidats per lo Centre Català y lo Sr. Soler assistirem las tres vetllas á la audició del poema.

Ara unicament nos resta fer constar que lo Centre Català festejá á tots los concurrents en cada una de las tres vetllas ab un senzill y comfortable obsequi, consistent en un refrigeri de pastas y vins rancis del país.

Fóu una agradable sorpresa que mereix las gracias, y mereix també ser imitada la innocencia.

Creyem que á no tardar se donarán á conéixer en lo mateix Centre Català obras noves de altres autors.

J. BRÚ

¡Quina vergonya!

II

Continuem lo desenvollop de nostre plan.

De totas las preguntas en lo precedent article estampadas, ni una sola contestació ne tenim categórica. Sols las deduhim per las consequences precisas y que dels fets, que tothomsab, secontan en nostres círcols artístichs.

Mes sia per una cosa ó sia per un'altra, lò cert resulta que no serem los barcelonins los que sentirem las bellesas que contingui la obra dels senyors Balaguer y Pedrell, titulada: *Los Pirineus*. Y aixó pot ser molt bé, ó proba de tenir molts graus de sublimitat y, per lo tant, que seria incomprendible per nosaltres que avesats esteim á obras de Vag-

ner, de Gounod, de Gluck, de Weber y altres per l'estil, ó que ha vist lo Sr. Pedrell en nostre públich una superlativa susceptibilitat artística, que no permetria passessin com bellesas algunas ó moltes cosas que 'l dictat de vulgaritats mereixen.

Per aixó dihem al principi que creyem es per nosaltres una vergonya lo no poder rébrer las primicias de una obra catalana per sos quatre costats, segons diu lo Sr. Pedrell.

Y en cambi que es una vergonya que lo Sr. Pedrell háji tingut que anar á Madrid valgüentse de sas moltes influencias pera que fós acceptada per la empresa del Real la obra *Los Pirineus*, aquí 'ns preparem fent un gastó de consideració pera que resulti un acontexement l'estreno de la nova obra del mestre Bretón *Fray Garin*. Se reb la partitura; en *petit comité* se fa sentir lo millor, lo més culminant, lo més inspirat de la obra; los escenógrafos pintors de nostre teatro treballan sens descans ab carinyo per la última creació del autor dels *Amantes de Teruel*, y 'ls profans ab ánsia esperan lo día de son estreno.

¿Pot ésser tot aixó lo compliment de una paraula empenyada y llensada per lo mestre Bretón en lo brindis d'un dinar que li donaren sos amichs y 'ls molts artistes que hi ha á Barcelona admiradors de son talent?

¿Perqué obrim las portas de nostre Liceo á un compositor que sols per compromís nos porta sa obra á que la jutjem y li donem nostre imparcial y desinteressat informe, y lastanquem herméticament á aquell que per amor á Catalunya nos oferí los primers fruyts de sa juvenil inteligencia ab *L' Ultimo Abencerraggio* primer y ab lo *Quasimodo* després? ¿Acás es millor, artísticament considerada, la obra de Bretón que la d' en Pedrell?

Per lo que de públich s' ha dit, bé val molt; pero molt mes que la del mestre Bretón, ja que la de aquest últim no ha donat lloch á la publicació d'un folleto dedicat al Excm. Sr. Marqués de Comillas en lo qual son autor, que á l' hora ho es també de la música de *Pirineus*, fa un anàlisis laudatori de lo que es sa música, tendencias de la mateixa, y fants d' ahont ha tret l'autor l' origen de sas melodias.

Es ben cert (nos dirán molts) qu' es lo Sr. Pedrell autor del folleto, qui alaba al Sr. Pedrell autor de la música de *Pirineus*. No podem negarho; pero aixó rés vol dir si la obra en realitat val lo que s' ha dit sens haverla sentida. Aixó també nos causa vergonya, perque (cosa que no voldríam,) si la obra del Sr. Pedrell no *cua*ja y aquelles melodias inspiradas, plenas de sentiment y originalitat resultés que no son inspiradas ni tenen sentiment y son mes conegudas que 'l tango del *Certamen Nacional* posem per cas, no sols nos podrien dir los castellans que 'l Sr. Pedrell es un dolent músich, sinó que nosaltres no som més bons que éll. Y aixó ho tindriam ben merescut, perque hi ha hagut diaris que, la veritat, ni que s' hagués tractat de la resurrecció de Mozart hagueran demostrat mes entusiasme.

¡Y tot per una cosa que d' allá á de venir!

Donchs nosaltres, que poch ó molt hem seguit la marxa d' aquest assumpto, estudiant sas peripecias, dolentnos en 'l ánima quant obstacle trobava

en son camí y sentint intima satisfacció quant hem pogut vislumbrar manifestació ostensible de nostra virilitat, de nostre progrés y esperit, debem dir que sigui lo que 'ls vulla la obra del músich tortosí, si no s'estrena á Barcelona; si no som nosaltres los primers en esplayar la imaginació envoltada per 'ls acords acompanyants de nostras populars cançons, recordantnos nostras encontradas, sentint en sas notas lo purissim y embaumat oreig de nostras montanyas; si no sentim aquellas notas característiques de nostres cants que 'ns recordan nostras santas y patriarcals costums, direm ab lo cap baix, las galdas colorejadas de vermelló y plena de pesar nostra ánima: ¡Quina vergonya pera nosaltres no haver amparat la primera obra lírica catalana que sé 'ns ha presentat, poguent ab ella demostrar *arbi et orbi* lo molt que valen nostres cançons (més que totas las restants d'Espanya) y que son las únicas ab las quals pot lo compositor inspirat aixecar lo pendó de la ópera catalana!

¡Quina vergonya será per nosaltres sentir lo ressó dels aplausos que 'ls madrilenys otorguin á una obra que entre nosaltres ha prés vida y ha anat creixent de dia en dia, fins que ha tingut la edat de la pubescencia, y en aquest moment, quant tots nos gaudiam de sos resultats, ve la sort ó la desgracia y 'ns la tréu de nostres brassos!

¡¡Quina vergonya!!

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Sa bellesa

No fou, lector, tant hermosa,
fins 'sent poncella, cap rosa,
com la nina á qui professo
amor tal, qu' es—ho confesso—
mes qu' amor, febre amorosa.

¿Qué compon brillant estel
que fulgura en lo blau cel,
comparat ab eixa nina
de bellesa alexandrina
á qui jo ádoro ab anhel?

¿Qué, las onadas del mar
qu' entre escumas, á llepar
van la sorra de la platja?
¿qué, 'l més poétich paisatge?
¿qué, de 'l aucell lo cantar?

¿Qué, la blanca papellona
que cándida é ignocentona
liba 'l cälzer de la flor?
¿qué, de 'l fullám lo ramor?
¿qué, una terrenal corona?

Sa bellesa angelical
es de modo y forma tal,
que no existeix en la terra
bellesa per ferli guerra.....
Sa bellesa no té igual.

Angel es, qu' ha devallat
al món, cumplint lo mandat
del Déu Cupido ab ferxor.....
No sé si li duch amor
ó be, que 'l cor m' ha robat.

AMADEO.

ESTRENOS CATALANS

RÓMEA.—*Ateos y creyents*, drama en 3 actes y en vers, original de D. RAMÓN BORDAS, estrenat la nit del dia 19.

La nova obra del Sr. Bordas vá dur al colisseo del carrer del Hospital un plé tant escullit, que lo saló d' espectacles donaba goig de véurer.

Ateos y creyents es una especie de discussió filosófica sobre la existencia de Déu, discussió que acaba ab la mort dels ateos y la victoria dels creyents. Un amor pur y ardent entre Constantí y Genoveva, descregut ell, pero honrat y rahonador, y de fé senzilla la noya, amor contrarietat per aquesta dificultat, forma lo nús de l' obra.

Intervenen un amich de Constantí, home de mala conducta y de instints perversos, fanátich ateo, y capás fins del crim, com ho proba en lo transcurs del drama.

Ricart, germá de Genoveva, fanátich creyent, s' oposa violentament al projectat matrimoni y arriba á desobehir la voluntat del abat del monastir, son oncle, eclesiástich quina persuassiva y lógica benevolencia, arriba casi á convertir á Constantí, y ho logra al final del acte tercer.

L' ateo dolent assessina al bó, y du son cinisme á imputar lo delicté á Ricart; pero Menció, un criat del abat, ho ha vist y ho declara. L' ateo, diu:—Un llamp me mati, si ho he fet jó.—Y com fá poch s' ha deseucadenat una forta tormenta, cau efectivament un llamp, y 'l mata.

Constantí mor comvertit; pero Genoveva queda desolada y sense la realisació d' un amor que era sa vida.

Las rondallas contadas per Menció, están molt ajustadas y fan riurer molt al públich.

Los personatges están tots molt ben entesos y los actors estigueren á bona altura obtinguent grans aplausos. La Sra. Adela Clemente, representá acertadament son paper de Genoveva y se 'n duguereu la palma per sa interpretació justa, los Srs. Riutort, Soler y Martí, en los papers de Constantí, Menció y Abat, com igualment lo Sr. Pinós en lo personatge de Ricart. Lo Sr. Santolaria exajerá algún tros.

Al final de cada acte fou cridat l' autor á las taulas, produhintse una verdadera ovació y presentantse á rebrela l' autor y 'ls artistas que la tenian ben merescuda.—B.

REVISTA TEATRAL

LICEO.—La temporada d' ivern ha acabat com lo rosari de l' aurora, ab una *Carmen* cantada per la Bulicioff que 'l públich vá pëndrer á broma, pues duptem que 's pugui interpretar mes desafortadament l' heroína de Prósper Merimé; una *serata ó enserada d' onore* del tenor Lucignani, ab la corresponent ovació feta de encárrech y uns versos molt bonichs comparantlo ab en Gayarre (?) y fent consonar *exótica* ab *retórica* (¡tira peixet!), y final-

ment una despedida, y no d' *onore*, ahont també va haverhi uns versos clandestins contra 'l nomenat tenor, que semblaban billets de banch per la desmanadissa que n' hi havia.

¿Quin resultat ha donat la finida temporada lírica considerada artísticament? Cap: totes las promesas que s' havian fet, han volat com bambolla de sabó que 'l vent se 'n porta y ab una companyia composta la major part de mitjanias é impropia, per lo tant, d' una teatro de tal importancia, ha anat tirant á bots y empentas, arrossegantse ab pron feynas y treballs, embastant óperas á correu, fentlas cantar á qualsevol d' aquets *bohémis* del art que van á cassa de *bolos* sens poguer fer may una temporada, y, en fi, trobantse mes d' un dia á las sis de la tarde sense saber encara si 's faria ópera; ni quina seria, ni quins artistes l' havian de cantar. ¿Es aixó serio y digne? ¿Es aquesta la manera de correspondrer al creixent favor del públich qu' ab paciencia y voluntat inconcebibles ha acudit omplint lo teatro y la caixa de la empresa? Y consti que al parlar aixís, no ho fem referintnos á aquesta última que considerem completament profana y deslligada de la desastrosa marxa indicada, tenint que confessar, que en la qüestió administrativa s' ha portat d' un modo digne y com feya temps no estabam acostumats.

Exclusivament á la direcció artística es á la que debem criticar, perque no ha sapigut en tres mesos evitar contratemps, prevéurer dificultats, salvar los obstacles, ni fer res, en una paraula, ahont se vejés la má perita d' un personal idóneo y coneixedor del cárrech que desempenyaba. Y si no s' ha fet res y no s' ha cumplert lo promés, que no 's dongui la culpa á escassés de metálich. Cada nit de funció la empresa disposaba de 3,600 pesetas, *dos mil* corresponents á la subvenció dels propietaris y *mil siscentas* al abono. Afegim á tot aixó lo recaudat en taquilla, que 'l dia que 's va fer menos van ser *siscentas* pessetas, haventhi diumenge de dos plens á vessar, tarde y nit, y nos trobem ab una respectable cantitat que no correspon de molt á la companyia qu' actuaba, puig l' únich artista qual paga era un xich crescuda, era 'l Sr. Lucignani que cobrava *mil cinchcentas* pessetas, segons escriptura, ó *mil dos centas cinquanta*, segons me ván assegurar. Lo resultat material de la temporada ha sigut, sens dupte, beneficiós per la empresa; pero molt mes ho hauria estat á donar un quadro de companyia mes complert, posant en escena alguna ópera nova com s' havia promés en lo cartell, y procurant que las ja conegudas no resultessin desmanegadas de conjunt per un treball precipitat. Creyem que l' actual empresari qual bona voluntat reconeixem, haurá notat las deficiencias indicadas y procurarà posarhi remey en la próxima temporada de Pasqua, lo qual resultarà beneficiós pera ell y pe'l públich.

Nosaltres que desitjem véurer lo teatro del Liceo altra vegada en la envejable altura que havia obtingut en llunyanas épocas, creyem que no es escatimant quatre miserables sous com s' alcansan bons resultats, si no que, per lo contrari, s' escama al públich que al véurers enganyat se retreu y dei-

xa d' anar al teatro.—Fins á la temporada próxima, donchs, en la que esperem poguer ser mes benévols que la passada, sense deixar per aixó l' imparcialitat que 'ns ha guiat fins ara.—BEN.

BELLAS ARTS

En lo gran establiment que D. Frederich Masriera y companyia posseheixen en lo carrer de la Diputació, antiga casa de Vidal, se troba exposada aquesta setmana una estatua eqüestre del invencible general y eminent home de Estat D. Joan Prim y Prats, destinada á sa nativa ciutat; qual obra escultórica, otorgada en públich concurs al Sr. D. Lluís Puiggener, coronará lo grandió munument que la mes gran ciutat de Catalunya (apart Barcelona) erigeix á son preclar fill.

Lo senyor Puiggener guanyá idéntich concurs fá pochs anys, quant en esta ciutat se tractá de correspondrer ab agraument á la donació que dit capdill feu de la Ciutadela y glacis á nostre municipi, en quals terrenos se troba actualment lo Parque, erigintli en una de sas avingudas l' estatua del vitoriós general. A aquesta circumstancia 's deu sens dupte, l' interés artístich, mes viu si cab aquesta vegada entre los artistes y aymadors de la capital, pera jutjar per segona vegada la mateixa obra feta també per lo mateix escultor; puig, donada la poca práctica y escassos models que poden servir de guia als escultors barcelonins, ja que la del general Prim fou la primera eqüestre que 's posá en la capital del Principat, es verdaderament una gran ventatja per l' artista repetir lo mateix tema dugas vegadas pera no càurer en equivocacions fàcils, tractantse d' obras de gran tamany y que 's desproporcionan tant marcadament un cop quedan colocadas en son lloch dalt lo pedestal.

Per aquesta causa 'ns abstenim de ferne una llarga crítica, deixant aixó pera fer, fins y á tant que quedi colocada en lo lloch per lo que ha sigut modelada. Tant sols adelantarem avuy una opinió, y es quo hi trovem mes valentia que en la primera y que com á fundició res deixa á desitjar, lo qual honra en estrem á la casa fundidora y á son Jefe de taller lo prácticich é intelligent senyor Solá á qui felicitem coralment.—U. D. V.

APLAUSOS

La préssa en compaginar lo número 62, fou causa de que quedés olvidat en las caixas un tros del aplauso dedicat als artistes catalans que tanta gloria conquistan en Caracas. Va passar, donchs, sense aparéixer un párrafo nada menos que aquell en que expresábam justa satisfacció per l' entusiasme ab que fou acullit lo tenor D. Enrich Bertran que va lluhirse já en 'l acte primer de *Rigoletto* obtingué una ovació que comensa en lo duo del acte segon y que no va acabar fins que en lo quart va repetir la romanza *La donna e mobile* en la que feu gala de sas bellas qualitats.

Rebi 'l Sr. Bertran també l' aplauso que tenim tributat á la Srta. Huguet y als Srs. Aragó y Gil Rey.

De balcó á balcó

¡Y quina hermosa nit que feya! ¡y quina lluna tan clara!...

Era la nit dels Reys, nit de somnis infantils, nit de preuhats recorts.

Estantme repantingat de brassos sobre la barana del meu balcó, contemplantne al vigilant que, per mes que s'escarrassaba, no podia está amatent à las molts personas qu' en aquella hora se 'n anaban á retiro, váreig observá qu' algunas d' aquestas venían carregadas de paquets.

Allavoras se 'm ocorreguí doná un cop d' ull als demés balcons del vehinat.

¡Ah!... En lo del entressuelo del devant de casa hi havia un objecte que ben be podia ser una sabateta, y en lo del primer pis del costat passaba lo mateix. Y desseguida, á causa sens dupte dels poétichs remors d' aquella nit tant encisera, vaig quedar ubriacat; y tot sentint l'escandalós ¡Voy! del vigilant, y contemplantne al mateix temps aquells dos balcons ahont per lo vist encara honraban tradicions tan populars, passá per ma fantasía com un eco del següent misteriós dialech:

—¿Ets tu, preciosa sabateta?

—¿Que va per mí aixó?

—Si, si; per tu, que t' estás prenent la fresca al balcó del primer pis.

—No 't coneix pas.

—¿Qu' ets *sabata*!

—Ben net qu' ho sòch.

—¿Per ventura no 't recordas de quant estábam de costat per costat en los armaris de la sabateria?

—¿Donchs aixís tu déus ser aquella bonica sabateta inglesa que sempre 'm feya l'òs?

—Si, prenda del meu cor.

—No ho sòch prenda del teu cor: jo sòch prenda de la meva mestressa, qu' es una preciosa nena de cinch anys que m' estima molt y 'm porta ab molt cuidado, ¿sabs? ¿Qué te 'n rius?

—¿Que si me 'n rich? Una miqueta massa. ¡Si vegessis quin forat hi tinch á la sola!...

—¿Ja 's pot créurer?

—T' ho juro per la *pega* que duch en mas entranyas.

—¿Digas, donchs, que 'l teu amo es mes entrevevat qu' aquells *claus* qu' acaban per foradarnos la *plantilla*?

—Prou, prou; y 'l meu pobre taló ¡si 'l vegessis!... Ja no té figura. A mi 'm porta un nen també de cinch anys que m' fá patir molt. Ja veurás quinas son las sevas gracias y las mevas desgracias.

Cada dematí, avants de vestir-se, s' entreté un' hora tirantme enlayre y volguentme tomar ab sas manetas, cosa que pocas vegadas ho logra, deixantme sempre cáurer á terra com un *sabato*; aixís es que, á causa dels xiribechs qu' he rebut, ja 't pots pensar qu' estich mes pelada que la closca del amo de la sabateria ahont pertenyiam.

Y després de ferme fer mil fástichs de tant que m' apretan quant lo calsan, allavoras lo meu amo, ja se sab, cap á saltar y córrer, pe'l pis sens que li

inspiri gens ni mica de llástima lo meu cruixit de dolor.

¿Y qué me 'n dius de quant se diverteix del següent modo? Vetaquí que devegadas me posa á damunt d' un paperet vermell que pochs moments avants ha deixat á terra, me fa dar un giravol y tot d' una *ipam!* lo paperet peta y jo 'm cremo 'ls bigotis. ¿Eh, qué bonich?

Ja veurás que certa volta, anant pe'l carrer, se va ficar en un bassot de cals que hi havia al devant d' una casa que hi feyan obras. ¡Figúrat quins llabris mes untats me devía posar!... Pero ell, sembla que 'm va tenir compassió y vá volguer llimpiármels desseguida, fent servir de tovalló lo seu mocador de moca que ja 't dich jo que 'm va agradar poch.

Aixó, deixant apart lo fanch, la pòls y demés porquerias en que 'm fan rentar la cara cada día; pero, en fi, sempre convé enfarinarnos una mica; la mamá del meu amo també ho acostuma fer.

¿Y després, quant per més desdita passa un' altra sabata y sense dirte ni Déu vos guart te dona una trepitjada que fa dir ¡ay! al que 't dú, mentres tu murmuras:—¡Malvinatje los *claus* que t' aguantan!...

¡Ah!... quant era jove, me 'n recordo que vaig ser molt presumida; y, la vritat, m' enfadaba que 'm fessin aixó; pero encara sort que molts vegadas al arribar á casa m' aconsolaban ab lo bálсам d' unas quantas raspalladas.

Pero avuy ja ni aixó 'm donan; vaig bruta, pelada, foradada, garrella; en fi, tinch tots los mals.

De modo qu' es tant desesperada la meva situació, que—t' ho juro pe'ls *claus*... de la meva *sola*,—res me faria qu' ara mateix per acabar de patir se me 'n dugués... lo drapayre.

¡Ja ho veus, ja ho veus quantas tragedias!

Y á tu ¿qué 't passa?

—A mi res, jo sòch molt felis. Passo tot lo día embolicada ab un tros de «Noticiero». Sòls me treuen de tant en tant, y ja t' he dit que m' estimaban y 'm cuidaban molt bé.

—¿Sabs que si segueixes per tan bon camí sempre serás *jove*? Pero escolta: ¿sabrias dirme qué hi venim á compóndrer aquí al balcó?

—Jo he sentit dir que, com qu' avuy es la nit dels Reys, nos hi posan pera que quant passin aquestos senyors pensin á deixarhi algun juguet pe'ls nostres amos.

—¿Encara no 'n tenen prou ab nosaltres?

—Es que potser tu hi ets perque vegin que ton amo ja tè las sabatas éspatlladas y n' hi deixin unas de novas.

—¡Potser sí! ¿Sabs que per ser sabata tens molt talent?

—Es qu' á mi 'm van *enllustrá* tot lo que pot demanarse.

—¡Oh! sent aixís ja estich contenta; per fi s' acabarà lo meu torment. Sòls ho sento perque t' haig de deixar.

—¡Pobre sabateta! Ja comprench lo teu estat; pró mórat tranquila, qu' avuy que tothom es escriptor, encara que jo sigui sabata, ja probaré d' escriurer

una grandiosa obra relatant las tevas aventuras; que altres SABATAS hi ha que s'atreveixen á molt més.—

En aixó s'obriren casi al mateix temps los dos balcons, apareixent en aquell que hi havia la sabateta de nena, una senyora, la qual ab molta precaució posá allí terra un preciós *bebé* y altres objectes.

En lo balcó del entressuelo, una malhumorada raspa hi deixá un parell de sabatas noves, y agafant la vella del nostre diálech, la llensá ab fúria al mitj del carrer, anant á parar á un munt d'escombraries.

Los balcons se tornaren á tancar ab religiós silenci; y á pesar de tot aixó, la lluna clara y melancólica, sigué 'sent la reina d'aquella nit.

ANGEL RIUS VIDAL.

REPERTORI DE FORA

Manresa, 16 Jener.

Molt senyor meu: La companyia dramática que dirigeix don Arturo Buxens, marxará d'un dia al altre segurament pera Cervera, ahont donará unas quantas funcions y després tornarà, segons se diu, á aquesta ciutat per la Quaresma.

Dita companyia vé actuant desde fá una llarga temporada en nostre magnífich teatro Conservatori. Ha posat en escena obras tan notables com *Lo ferrer de tall* y *La bala de vidre*.

També ha verificat dos estrenos: lo dia 13 del passat Desembre, estrená lo primer actor y director senyor Buxens, un monólech catalá en un acte y en vers, titolat *Lo Cassador*, original del distingit escriptor D. Joseph Martrus. Dita producció es una verdadera y acabada historia de la cassa y del expert cassador; conté preciosas descripcions, xistes de molt bona lley tots, y está versificada ab soltura y bon estil. Obtingué un éxit brillant, 'sent al final cridat l'autor al palco escénich, entre los nutrits aplausos de la escullida concurrencia.

L'altra obra estrenada es una comedia sacra en un acte y varis quadros y en vers, original també de D. Joseph Martrus, que té per títol *La Adoración de los Santos Reyes*. Es una obra bellament versificada, molt apropiada á la festivitiat del dia 6 de Jener en que s'estrená, y que, á pesar de notarse en sa execució falta d'ensaigs, alcansá molt bon éxit.

Los teatros de las societats recreativas funcionan posant en escena las mellors obras del repertori catalá ab preferencia á las castellanas; lo qual es de aplaudir per tots los amants del catalanisme.—P.

Reus 17 de Janer de 1892.

Senyor Director.

Molt senyor meu: Actualment se troba en aquesta de Reus la notable companyia dramática castellana dirigida per l'eminent actor D. Joseph Mata, que funciona en lo teatro Fortuny.

Ahir, ó siga dissapte, lo nostre colisseu vatornar á obrir sas portas, pera donar principi la companyia citada, apareixent en los cartells la comedia en tres actes *De mala raza*, original del senyor Echegaray,

la qual fou desempenyada magistralment per tots los artistas qu'hi prengueren part, sent los hi tributat justos aplausos per la numerosa concurrencia que hi va assistí.

Sens res més per' avuy, se despedeix son humil servidó.—J. G. V.

SECCIÓ DEL GRACIÓS

¡Tot y res!

Poesia *incomprendible* qu'obtingué accésit en lo «Certamen humoristich» de Lleyda celebrat lo 28 de Desembre de 1891.

En lo fons dé la cabanya
de la gorra d'un sereno,
una copa de veneno
de lo que mira s'extranya.
Y sentada pren café
sens fer cas de lo deliri
de la copa del martiri
com del temporal que vé.

Al se' á posta de sol
alsa 'l cap y mira á terra,
y ab las armas de la guerra
un tocino empren lo vol.

Pero de cop la tempesta
ab sas mans ensangrentadas,
las arrenca á mossegadas...
perque demá será festa.

Los silvestres guerrers braus
pujan á lo fons del pon:
tan sols son cincuenta nou
y fréstechs van menjant naus.

Mes com lo uegre barranch
ab llors y gloria suspira,
tosca, débil, forta lira
entona 'l pago de franch.

Lo poble lo crit de guerra
ovira de son castell,
y ab lo casco de cairrell
brama lo bram de la terra.

Engrunall de gaya sort
lloretench llor alsa y pólsa;
mes mirantlo, melsa molsa,
enfila tot lo viu mort.

Cayent balas en tropell
busca sols las grans nevadas,
com las sopas ja cobadas
ab oli y pebre vermell.

Pochs quedaren de la pila:
un cop tocaren lo corn
com era ja tart y dejorn,
fosch y cla tothom desfila.

Munts, plans, grans, petits al flors
mirant ulls miran de poch,
tot corrent á poch á poch
quedaren manyachs de plors.

No cal pas pue 'm cansi mes:
de garlá la llengua 'm cóu,
y ... 'm sembla qu'he parlat prou
perque no m'entengereu res.

LLUIS MILLÀ

REUNIONS PARTICULARS

GUERRERETS.—Diumenge a la tarde vegé sumament concorregut son local.

Se posá en escena la bonica pessa *La tela gullinaire*, obtenint ajustat y aplaudit desempenyo a càrrech de Srta. Insa y dels Srs. Juez, Aulet, Vilaplana, Mercader y Vidal.

Los germans Srs. Bartra cantaren ab gust y afició lo célebre duo de *I Puritanó*, lo que 'ls valgué unánims aplausos.

Aixis mateix sigué aplaudida la representació de *El Arcediano de San Gil*, després de la qual hi hagué ball de Societat molt apropòsit pera terminar alegrement la festa.

FOMENT CATALANISTA.—Diumenge a la tarde celebrá una de sas acostumadas sessions intimas.

Regular y entussiasista concurrencia hi assistí.

Lo jove D. Lluís Marsans sigué lo conferenciant que ho féu ab correcta y atinada forma, guanyantse per sas convincentos rahons los aplausos y la felicitació de tothom.

També ho sigué lo Sr. Fuster en son improvisat discurs, y mes ayros n' hauria surtit si no hagués donat tanta amplitut al tema que 's proposaba desenvolupar. Aixis y tot, nos plau repetir que sigué aplaudit ab entussiasme.

LA GRANADA.—Aquesta Societat doná diumenge a la tarde una funció extraordinaria posantse en escena la comedia en dos actes *El oso muerto* y la popular sarsueleta *Torear por lo fino*.

Tots quants aficionats hi prengueren part, se esmeraren en son treball y debem fer menció especial de las Srtas. Masrera, Casao y Brunet y dels Srs. Ainau, que estigué acertat en lo personatge *don Silverio*, y Fuentes que féu un perfecte *güatamalleco*.

En *Torear por lo fino*, la Srta. Carbonell cantá ab gracia y afinació la seva part. Lo Sr. Ainau estigué acertat y lo Sr. Fuentes presentá un bonich tipo en lo paper de *Angelito*.

EL MONAGUILLO.—Ab concurrencia numerosa y escullida se vegé favorescuda la funció que aquesta Societat doná diumenge al vespre.

Se representá la bonica pessa catalana *Lo que 's veu y l' que no 's veu*, baix la direcció del Sr. López, secundantlo molt bé la Srta. Roure y Srs. Vilarrubia, Puig y Roure.

Baix la direcció del Sr. Rico representaren la castellana que dú per tíol *El que nace para ochavo...* en la que reculliren aplausos lo dit director, junt ab las Srtas. Lambert y Roure y los Srs. Massana, López y Puig.

Los intermedis estigueren a càrrech de la senyoreta Batalla, la que sigué molt aplaudida en las mostrars que doná de tenir un complert domini del piano, pues totas quantas pessas hi executá, ho féu ab llimpiesa y coloritto.—J. XIMENO.

SALÓ DE DESCANS

Lo diumenje prop passat, en la associació «La Unión Liberal», de la vila de Granollers, tingué lloch una espléndida festa pera celebrar, a la part que lo quart aniversari de la fundació de la societat, un acte de protesta contra los fets horrorosos de la entrada dels carlins en dita vila lo día 17 de Janer de 1875.

En la vetllada que 's celebrá en lo teatro de la mateixa societat, se llegiren treballs alussius originals dels senyors Riusec, Millá, Barbany y Garrrell, que foren molt aplaudits per l' escullida concurrencia qu' omplía 'l local de gom a gom.

* * En lo Certamen humoristich de Lleyda, qui n' ha surtit guanyador de lo premi (una cigarrera no humana), ha sigut D. Mariano Escriu y Fortuny, tan conegut per *Riusec*.

Lo treball premiat es un sonet titolat: *Lo tabaco d' estanch*.

* * En l' Eden-Concert, lo día en que la companyia de sarsuela va posá en escena *Un capitán de Lanceros* y *Los Lobos marinos*, van distingirse en la primera lo senyor Vicentet y en la segona, molt especialment los senyors Gavilanes, Planas, Ballina y Lopez; obtenint lo primer de dits senyors una ovació en lo concertant del segon acte.

* * Diumenje passat va despedirse del públich del teatro Principal de Gracia la companyia del senyor Panadés, prenent part en la funció lo reputat primer actor D. Joan Bertran. L' espectacle era totalment catalá (*Lo ferrer de tall* y *Lo ninot de Gracia*), y va tenir éxit complert y merescut, puig lo senyor Bertran fa un acabat personatge de *Mestre Jordi*, lo senyor Perelló va ser aplaudit en *L' Esquerra* y 'l senyor Panadés va presentar ab molt acert la part d' *Arnau*, no menos que la senyoreta Panadés le important y difícil de *Baronesos*, secundantlos bé la senyora Calvet, lo senyor Cazorla y la nena Molgosa.

La pessa *Lo ninot de Gracia*, té gran intenció satírica y es d' aquellas obras que las empresas sols deuen fer representar en determinadas circumstancias. Ara va resultar fora de ocasió.

La concurrencia era bastant numerosa y va estar satisfeta.

* * Diumenje que vé, día 31, s' estrenará en lo teatro de Sant Andreu un monólech catalá titolat *L' aucellayre*, de nostre amich D. Ignasi Iglesias.

* * Ho temíam. En lo teatro Principal no hi tindrem companyia d' ópera y, per lo tant, no sentirem las obras lírich-dramáticas del mestre Giró.

Ho sentim de veras.

* * Segons nos han dit, nostre simpátich amich D. J. Cussó, formal secretari primer de la Associació Musical de Barcelona, está acabant un' ópera en cinch actes y un prólech.

Inútil, es diguem que voldriam sentir-la aviat, ja que com cosa del senyor Cussó, esperem será inspirada.

* * Pera la próxima festivitad de la Candelera, lo cassino Andressense de la vehina població de

Sant Andreu de Palomar, ha disposat una magnífica funció teatral, en la que hi figura lo estreno d'una comedia en un acte y en prosa, titulada *Tot per ella!*, original del jove escriptor, D. Angel Salabert.

En lo cassino «El Progreso» de la mentada població, s'estrenarà també una producció basada en un assumpto local, titulada *La missa de dotze*, original del celebrat poeta Ignasi Iglesias.

* * En lo teatro de Sant Andreu de Palomar lo diumenje passat va estrenarse un monòlech dramàtic en vers, titulat: *Sensitiva* original del atildat escriptor D. Ignasi Trullàs.

La nova obreta fou molt ben rebuda del públich, cridant al autor y actriu entre ruidosos aplausos al prosceni.

Lo desempenyá la simpática dama jove Srta. María Paradés, la que en lo final estigué admirable. Arrencá un plor com no 's pugui fer millor, més natural y humá.

* * Lo celebrat mestre Goula, lo inteligent primer baritono senyor Labán, la jove contralt senyoreta Mata, lo primer baix Merolés, l'apuntador Aleu y altres artistes catalans, forman part de la companyia d'ópera que farà en lo teatre Principal de Valencia la temporada fins á Quaresma.

Desitjem molts aplausos á que son acreedors los referits artistes.

Certamen teatral catalanista

Composicions rebudas en Secretaria:

N.º 14. DEL CRÍM AL ABÍM, drama en tres actes.
—Lema: *Al qui en lo mar del vici cau sens honra, li augmenta 'l pés l'estigma, y may mes rara.*

La candidatura proposada per l'autor pera formar part del Jurat, es la següent:

D. Frederich Soler.
D. Angel Guimerá.
D. Anton Ferrer y Codina.
D. Teodoro Bonaplata,
D. Iscle Soler.

Barcelona 23 Janer 1892.—*Per la Redacció, lo Secretari, JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.*

CAVILACIONS

ROMBO

. . .
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .
. . .

Sustituir los punts ab lletres que llegidas horizontal y verticalment, diguin: 1.ª ratlla, consonant; 2.ª, en tot animal de ploma; 3.ª, fruita en plural; 4.ª, carrer de Barcelona; 5.ª, capital europea; 6.ª, número; 7.ª, consonant.

P. LLITS.

CONVERSA

—Mare, ¿que fa la Maria?
—¡Ay filla! t'è malaltia dolenta y no 'n pot sortir.
—¡Redeu!,
—Y es à forá.
—¿Ahont es?
—Impacienta ets en excés.
Tú y jo ho acabem de dir.

RUCH NAFRAT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8.	—Nom de dona.
5	6	7	8	5	4	3.	—Id. d'home.	
7	8	5	8	3	6.	—Aucell.		
5	2	3	1	6.	—Part del cós.			
7	2	3	8.	—Producte animal.				
7	4	3.	—Part del cós.					
1	6.	—Líquid.						
4.	—Vocal.							

M. GASPAR Y X.

TRENCA CLOSCAS

R. OJEDAL

Málaga

Formar ab aquestas lletres lo títol de un drama castellá.

J. BERNADÓ.

XARADA ESQUELA

+

Lo distingit *hu-dos-tres*

D. JOAN BOFILL

¡ha mort!

(e. p. d.)

Sa desconsolada esposa *tres-dos* y demes familia, suplican á sos amichs y coneguts tenirlo present en sas oracions y assistir lo dimars, 18 del corrent á la casa mortuoria, carrer número, 39, á las tres de la tarde pera acompanyar lo cadavre al cementiri Nou.

Hú-dos prima: se invita personalment.

J. M. FELIU.

Soluciones á las cavilaciones del número 62

Conversa.—*Quina, nata.*

Intrínquis.—*Llagosta.*

Logogrifo numérich.—*Gandencio.*

Geroglífich.—*Lo cel está sobre tot.*

Las han endevinat los Srs. Cíntet Barrera, Roldós, Anton Ribas, Joseph Serra, y J. A. Viñas, á qui se 'ls regalará LO TEATRO CATALÀ durant un any, segons está ofert.

Los d'ells que no 'ns han enviat nota de son domicili, poden enviarla y rebrán lo número de franch cada setmana.

Als que invihin endevinadas, las d'aquest número y del de disapte vinent, se 'ls premiará ab un exemplar de la obra *Esperansas y recors*, de D. Victor Balaguer.

Correspondencia particular

A. Brunet President de la Societat Claris: gracias.—Pep Serra: alguna sortirá.—Joseph Cañelles: bueno. *L meu ruch*: no marxa pas.—S. del P; tampoch.—J. Cestas: ¿que de qué!—S. Roch Amatller (Blanes): tres pessetas fins al 31 Decembre y altras tres pessetas per las suscripciones de Jener, Febrer y Mars.—Ruch Nafra (Vilanova): *La vida* no t'è vida.—Un lector de LO TEATRO CATALÀ y C. Martinez: ho procurarem.—J. Burgas: equivocació de sexo. es tema mal trobat.—J. G. V. (Reus): ja ho estracitem; escrigui.—Mariano Pons: nos alegrem de saberho. La caboria es vella.—X: no potser, home; ja ho pot compèndrer.—J. T. R.: no te prou gracia; ara serém mes mirats en la calaboració.

La correspondencia al Administrador

DIPUTAICÓ, 125, 2.º, 3.ª porta.

Tipografía Susany y Companya, Muntaner, 36.

TRASPARENTS

GRAN ASSURTIT EN LA MATEIXA FÁBRICA

Carrer de la Morera, 6, 1.er

Segona travessia de la dreta del carrer del Hospital

—♦ ENTRANT PER LA RAMBLA ♦—

◆ LO MELLOR REMEY ◆

de tots los coneguts pera reforsar à grans y à petits, es lo

AYXEROP Hipofosfít de VALLÉS

— LOS RESULTATS SON POSITIUS —

Se ven al preu de 3 pesetas
en las principals farmacias d' Espanya,
y al engrés, CARDERS, 3

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS SERVEY COMPLERT Y BO

pera guardarropias

Per informes y detalls, dirijirse al fuster del carrer d' Estruch, 11,

BARCELONA

POLVO DE SABÓ PERFUMAT

— PERA AFEITAR —

☞ FÁBRICA ☞

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

—o—o— Saucó, n.º 1. CANET DE MAR —o—o—

Paquets de pes, 400 grams á 1 pesseta cada un,
y al por major, 25 per cent de bonificació

FABRICACIÓ DE Llunas Assogadas

PERA MIRALLS DE

ORTEGA Y BADIA

Depòsit de cristalls, ◆◆◆◆

◆◆◆◆ baldosas ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

◆◆◆◆◆ baldosetas, etc., etc.

TELEFONO, 1397

Carrer de Condesa Sobradíel, 3

BARCELONA

CENTRE

DE CAMARERS ANTICHS DE BARCELONA
Hotels, Restaurants, Confiterias, Cafés y Casas particulares

BAIX LA DIRECCIÓ DE

JAUME CASSÓ

Per encarrechs
CABRAS, 9, 2.º, 2.^a

Rellotjería andressense

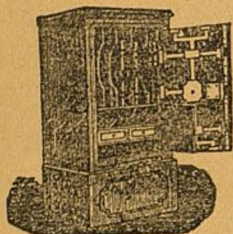
Carrer Major, 38

SANT ANDREU DE PALOMAR

RELLOTTES ASSËGURATS

BARATURA

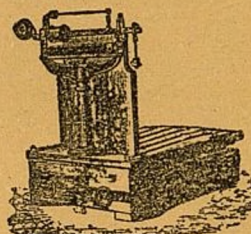
Fábrica de Caixas pera Caudals

BASCULAS DE TOTALES CLASSES
y panys de seguretat

J. POL JOVER

28, Carrer Ample, 28.—BARCELONA

Frederich J. Carriga

Artista dedicat á fer lo plan del moviment
escénich de qualsevulga ópera, sarsuela,
ó espectacle; figurins & & »»»»»»»»»»»»»»

Balmes, 31, 1.º

Centre Artistich.—Barcelona.

ENQUADERNACIONES

DE

BIBLIÓFIL; RESTAURACIONS

de llibres antics, daurats, relleus,
y llibres pera l' comens

J. RUIZ

RULL, 5. — CODOLS, 12
BARCELONA

TALLERS DE FUNDICIÓ Y CONSTRUCCIÓ

CASA FUNDADA
en 1854

VALLS GERMANS

CASA FUNDADA
en 1854

ENGINEYERS INDUSTRIALS

Premiats ab 23 medallas, diploma d' honor y diploma de Progrés

Telegramas.—VALLS, Camposagrado 19, Ensanche, Ronda de San Pau, Barcelona.—Teléfono, 595.